

RECENSIE. ‘Maura of de zeven magen der eenzaamheid’: Het weekdier in Dimitri Leue

Het Nieuwsblad - 15 Jul. 2020

Maanden niets en dan ineens alles: dat is waar Dimitri Leue deze zomer voor gaat. Zeven dagen lang staat hij zeven keer per dag in zeven cirkels.

Op de speelplaats van het Atheneum van Deurne speelt Leue zijn allereerste voorstelling

Maura of de zeven magen der eenzaamheid opnieuw. Zeven dagen lang staat hij zeven keer per dag in de zeven cirkels die het liefdesverhaal vertellen van Lander en Maura. 49 keer na elkaar dezelfde monoloog brengen, en dat telkens voor 49 mensen, dat is, na de lange, gedwongen cultuurpauze, niet alleen een symbolische stunt. Het past ook thematisch bij het verhaal dat Leue wil vertellen: zo verliefd zijn, dat alleen herhaling redding biedt: want het is slechts door alles in eindeloze cirkels te herhalen dat de liefde van Lander voor geneeskunde-studente Maura kan blijven voortleven.

Leue schreef de tekst van het stuk in 1996. Hij was toen amper 22 en niemand kon er toen naast kijken dat de jonge Leue talent had. Dat merk je ook nu nog: Leues verbeelding is rijk, zijn taal nog rijker. Het begint met een melksnor, het eindigt bij zeven passionele nachten. Zijn woorden zijn gewikt en gewogen, en zo lijfelijk dat het voelt alsof je mee bij Lander en Maura in de de kamer zit. En hoewel we gingen kijken nadat Leue die dag het stuk al vijf keer had gespeeld, lijkt de ontroering waarmee hij vertelt niet minder oprecht. “Ik lijk wel een weekdier” zegt hij ergens. Maar dan wel een exemplaar met doorzettingsvermogen. Er wacht Leue nog een pittige week.

‘Maura’ speelt nog tot en met 19 juli, zeven keer per dag. De eerste keer om 9 uur, de laatste keer om 21 uur. Tickets via ccdeurne.be